

forholder sig saa, er den Sætning, som det ærede Medlem for Æbeltoft fremførte, urigtig. Den samme Sætning blev bragt i Anvendelse under mere begrænsede Former af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen). Dette ærede Medlem sagde, at nu efter Systemskiftet vilde vi ikke længere købslaa om vore Fremskridt. Det var den samme Tanke paa et mere begrænset Omraade. Jeg vil her sige til det ærede Medlem, at han erindrere maaske, hvad afdøde Minister Hørup fremførte om, at efter Systemskiftet vedbliver Kongemagten, Landstinget og Embedsmyndighederne at bestaa med samme Myndighed som i Grundloven bestemt. Jeg antager, at det ærede Medlem vil være enig i, at der er 3 Faktorer i Lovgivningsmagten, og deraf følger med Nødvendighed, at naar noget skal føres igennem, maa den Faktor i Lovgivningsmagten, som vi have den Ære at tilhøre, forhandle med de andre Faktorer, og deraf følger igen, at hvis man ikke gør en Indrømmelse, kan Udviklingen komme til at gaa i Staa. Nu vil jeg gøre det ærede Medlem den Indrømmelse, at jeg ligesom han efter mit Grundsynspunkt mener, at den Tankegang, der hersker i dette Ting i det lange Løb kommer til at give Lovene sit Præg. Men det er en anden Ting, om man i dette Øjeblik kan faa en Lov uden saadanne Bestemmelser, som man fra anden Side, ogsaa fra den højtærede Justitsministers Side, sætter Pris paa. Man kan nok sige: Lad os faa Straffelovens Revision, for saa faar man nok det gode, der er i denne Lov uden at faa det slette med. Saa vidt jeg ved, udgik Straffeloven af 1866 fra en Kommission, der var nedsat i 1859. Før denne havde der været en anden Kommission. Nu er det vel ikke nødvendigt, at det skal gaa slet saa langsomt som ved denne Lejlighed, men selv om vi kunde formaa den ærede Justitsminister til at skride til en Revision af Straffeloven, naar dette Lovforslag blev forkastet, vil der dog gaa en rum Række af Aar, inden den Lov kommer, og i den Tid vil denne Bestemmelse om betingede Straffedomme ikke være i Virksomhed. Jeg vil yderligere sige, at særlig taabelig bliver denne Tankegang: Jeg kan ikke gaa med til andet end til

det, jeg sætter Pris paa — særlig besynderlig og for mig uforstaaelig bliver denne Tankegang fra den enkelte Folketingsmands Side, thi ved Udarbejdelsen af et Lovforslag, hvor der skal samles flere Hoveder under een Hat, maa man jo lempe sig, som i alle Tilfælde, hvor man skal samvirke med andre til Opnaaelse af et Maal. Den enkelte kan ikke faa sine Ønsker fuldt ud frem, men naar han kan faa dem realiseret i et meget stort Maal, vilde det være en meget daarlig Politiker, der da var gnaven over at maatte tage Hensyn til andre Personers Anskuelse. Enhver Politik er Opportunisme.

Formanden: Jeg kan maaske gaa ud fra, at det ærede Medlem ikke er ved Afslutningen af sit Foredrag?

Ordføreren for Forslagsstillerne (Sveistrup): Jeg er paa ingen Maade færdig med mit Foredrag, jeg er ved Begyndelsen deraf. Men dersom der ikke er indtegnet andre Talere, eller dersom de Talere, der i dette Øjeblik ere indtegnede, ville frafalde Ordet, saa at Forhandlingerne nu kunne afsluttes, vil jeg frafalde Ordet, ellers forbeholder jeg mig at fortsætte i Morgen.

Formanden: Jeg skal da afbryde Forhandlingen.

Folketingsmanden for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) og Viborg Amts 3die Valgkreds (Jensen-Knudstrup) har meddelt mig, at de ønsker her i Tinget at forelægge:

Forslag til Lov om Forandring i Lov Nr. 88 af 8. Maj 1894 om Anlæg og Drift af private Baner.

Det næste Møde holdes i Morgen, Onsdag, Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen er da:

1) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov angaaende Jordebogsafgifterne af Bornholm.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Møntlov for Dansk Vestindien.